

Στη δημοσιότητα δόθηκαν οι προτάσεις της ελληνικής κυβέρνησης και των ΕΕ - ΕΚΤ - ΔΝΤ για την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των δύο πλευρών.

Η πρόταση της **ελληνικής κυβέρνησης** περιλαμβάνει:

- Φοροκαταιγίδα με αύξηση του ΦΠΑ ακόμα και σε βασικά είδη πρώτης ανάγκης (π.χ. 23% στα ζυμαρικά), διατήρηση και αύξηση της «εισφοράς αλληλεγγύης», βαριά χαράτσια στα ανασφάλιστα οχήματα ενώ την ίδια ώρα δίνονται κίνητρα για τον «επαναπατρισμό» κεφαλαίων.
- Σαρωτικό κύμα ιδιωτικοποιήσεων, που περιλαμβάνει: Τα δύο Airbus της Ολυμπιακής, τις μετοχές του δημοσίου στον ΟΤΕ, κτήρια ιδιοκτησίας του Δημοσίου, τα κρατικά λαχεία, τον ΟΠΑΠ, την Κασσιώπη, το Παλιούρι, την Αφάντου, τα περιφερειακά αεροδρόμια, μικρά λιμάνια και μαρίνες, τον ΟΔΙΕ, την ΤΡΑΙΝΟΣΕ, την Εγνατία Οδό, τον ΟΛΘ, τον ΟΛΠ και 10 μεγάλα λιμάνια, τον Αστέρα Βουλιαγμένης, τον ΔΕΣΦΑ, το ποσοστό του Δημοσίου στο “Ελ. Βενιζέλος”.
- Μια σειρά ρυθμίσεων όπως άνοιγμα κλειστών επαγγελματιών, υιοθέτηση σειράς μέτρων της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ, ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων κ.ά.

Η πρόταση των **ΕΕ - ΕΚΤ - ΔΝΤ** περιλαμβάνει δύο συντελεστές ΦΠΑ (11% και 23%), σταδιακή κατάργηση του ΕΚΑΣ, αύξηση της συμμετοχής των συνταξιούχων στη φαρμακευτική δαπάνη, στενότερη σύνδεση εισφορών - παροχών, «ελαστικοποίηση» της «αγοράς εργασίας», ιδιωτικοποίηση του ΑΔΜΗΕ και πλήρη «απελευθέρωση» της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας.

Τα παραπάνω αποτελούν τα βασικά σημεία των δύο προτάσεων, των οποίων τα πλήρη κείμενα κυκλοφορούν ευρέως στο διαδίκτυο.

Όποια από τις δύο και αν επικρατήσει, είναι εξίσου αντιλαϊκές, με διαφορετικό μείγμα.

Μοναδικό “κέρδος” από την πολύμηνη «σκληρή διαπραγμάτευση», μικρότερα πρωτογενή πλεονάσματα, που σημαίνει μεγαλύτερο μερίδιο της πίτας από τη ληστεία των εργαζομένων και του δημόσιου πλούτου για το ντόπιο κεφάλαιο.

Αυτός ήταν άλλωστε και ο βασικός στόχος εξαρχής, γι’ αυτό και από την πρώτη στιγμή κορυφαίοι επιχειρηματικοί όμιλοι, αλλά και ο ίδιος ο ΣΕΒ, περιέβαλαν με πλήρη εμπιστοσύνη την κυβέρνηση της «πρώτης φοράς Αριστερά» και στήριξαν τη διαπραγμάτευση.

Γι’ αυτό και αμέσως μετά τις εκλογές και πριν τη συμφωνία της 20ης Φλεβάρη η αύξηση του κατώτατου μισθού, η κατάργηση του ΕΝΦΙΑ και οι όποιες φιλολαϊκές εξαγγελίες του “προγράμματος – διαχείρισης της φτώχειας – της Θεσσαλονίκης” μετατέθηκαν στις “ελληνικές καλένδες”.

Το νέο μνημόνιο είναι προ των πυλών και δεν διαφέρει σε τίποτα απολύτως από τις αντίστοιχες συμφωνίες όλων των προηγούμενων ετών.

Νέα πεδία κερδοφορίας για το κεφάλαιο με ιδιωτικοποιήσεις και φτηνούς εργαζόμενους, νέο κύμα εξαθλίωσης για τον λαό.

Όποιος υπερασπιστεί το νέο κύμα εξαθλίωσης που βρίσκεται προ των πυλών ως το «μικρότερο κακό» αξίζει και θα λάβει ως απάντηση την οργή των εργαζομένων και της νεολαίας.

Γ.Μ.